

336

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 24 września 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości.

Na podstawie art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 oraz z 1948 r. Nr 21, poz. 142 i Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatku od nieruchomości obowiązani są do wpłacania w ciągu roku zaliczek miesięcznych na podatek od nieruchomości, przypadający na następny rok podatkowy.

2. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy tych miesięcy, w których nieruchomość lub jej część, składająca się z lokali mieszkalnych lub użytkowych, nie była oddana w najem lub dzierżawę ani też nie była używana lub użytkowana, chociaż była zdalna do użytku.

§ 2. 1. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczek przyjmuje się:

- 1) dla nieruchomości lub ich części, oddanych w najem lub dzierżawę — czynsz z tytułu najmu lub dzierżawy, należny za miesiąc kalendarzowy, bezpośrednio poprzedzający miesiąc płatności zaliczki,
- 2) dla budynków lub ich części, składających się z lokali mieszkalnych, zajmowanych przez właściciela bądź użytkownika budynku albo oddanych bezpłatnie do używania lub użytkowania — miesięczną wartość czynszową, odpowiadającą kwocie czynszu, jaki by osoba, zajmująca lokal opłacała w miesiącu poprzedzającym miesiąc płatności zaliczki, gdyby była najemcą lub dzierżawcą,
- 3) dla nie objętych przepisami pkt 1) i 2) nieruchomości lub ich części — podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości za ubiegły rok podatkowy, obliczoną w stosunku miesięcznym.

2. Jeżeli czynsz z tytułu najmu nieruchomości lub jej części płatny jest za inne okresy niż miesięczne, podstawę ustalenia wysokości zaliczki stanowi taka część ostatniego okresu płatności, jaka stosunkowo wypada za jeden miesiąc kalendarzowy.

§ 3. Zaliczka miesięczna wynosi:

- 1) 25% podstawy do ustalenia wysokości zaliczek (§ 2) w stosunku do tych budynków mieszkalnych lub ich części, za które czynsz pobiera się albo których wartość czynszową ustala się według nowych stawek czynszowych na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259),
- 2) w stosunku do nieruchomości lub ich części, nie objętych przepisem pkt 1):
 - a) 20% podstawy do ustalenia wysokości zaliczek (§ 2), jeżeli czynsz z tytułu najmu lub dzierżawy, należny za ubiegły rok podatkowy, nie przekracza kwoty 2.000 zł;
 - b) 30% podstawy, jeżeli czynsz z tytułu najmu lub dzierżawy, należny za ubiegły rok podatkowy, przekracza powyższą kwotę.

§ 4. Podatnicy obowiązani są wpłacać zaliczki na podatek od nieruchomości bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 10 każdego miesiąca kalendarzowego i równocześnie składać deklaracje według ustalonego wzoru.

§ 5. 1. W roku 1948 obowiązek wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości odnosi się tylko do tych budynków lub ich części, za które czynsz bądź wartość czynszową ustala się według nowych stawek czynszowych na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali.

2. Przy wpłaceniu zaliczek w roku 1948 podatnikom służy prawo zmniejszenia wpłacanych zaliczek o 1/12 część kwoty wymierzonego na ten rok podatkowy podatku od nieruchomości, przypadającej stosunkowo na budynki lub ich części, o których mowa w ustępie poprzedzającym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1948 r.

Minister Administracji Publicznej:

w z. *Władysław Wołski*

Minister Ziem Odzyskanych:

w z. *Józef Dubiel*

Minister Skarbu:

w z. *Wincenty Jastrzębski*